

Catre
CURTEA DE APEL TIMISOARA

DOMNULE PRESEDINTE

Subsemnatul **URCAN CORNELIU TINEL**, domiciliat în Timișoara, str... formulez în termen legal prezenta :

PLÂNGERE

împotriva **Rezolutiei** de neincepere a urmaririi penale,
data în 28.05.2012 in dosarul penal nr.196/P/2012

prin prezenta vă solicitam, ca în urma reanalizării întregului material probator existent la dosarul cauzei, sa pronuntati o hotarare prin care:

- ⌚ **Sa admiteti plangerea in temeiul dispozitiilor art. 278¹ pct. 8 lit. (b) C.proc.pen. si pe cale de consecinta sa dispuneti:**
- ⌚ **Desfiintarea rezolutiei si trimiterea cauzei la procuror, in vederea inceperii urmaririi penale si trimiterea in judecata a numitului **NASTASIU CIPRIAN**.**

In drept ne intemeiem plangerea pe disp. art. 278¹ pct 8 lit. b C.proc.pen.

CONSIDERENTE

Prin rezolutia din 28.05.2012 s-a dispus neinceperea urmaririi penale impotriva numitului **NASTASIU CIPRIAN** pentru infractiunile de abuz in serviciu in forma calificata, arestare nelegala, cercetare abuziva supunerea la rele tratamente si represiune nedreapta, motivandu-se intr-un mod cu totul superficial ca unele fapte nu exista, iar pentru altele ca nu sunt intrunite elementele constitutive ale infractiunii.

Impotriva rezolutiei prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale am formulat plangere la procurorul general al parchetului de pe langa Curtea de Apel Timisoara, in sa solutia adoptata de catre acesta a fost in sensul respingerii petitiei mele. **Solutia mi-a fost comunicata la data de 20.07.2012.**

Inteleg sa contest in continuare solutia aleasa in cauza de parchet, intrucat apreciez ca fata de probele depuse personal la dosar, precum si fata de oportunitatea administrarii unui probatoriu mai vast, solutia nu reflecta o preocupare reala a organelor de urmarire penala de a afla adevarul in cauza.

In mod curios, desi parchetul d.p.l. Curtea de Apel Timisoara a fost sesizat cu savarsirea unor infractiuni ce se urmaresc din oficiu, astfel incat sarcina probei revenea mai ales organului de urmarire penala si nu numai subsemnatului, aceasta institutie prin functionarii sai, nu s-a implicat in dosar, nefiind administrate nici macar probele indicate de subsemnatul prin plangere.

Solutia adoptata de procurorul de caz (confirmata si de procurorul general), nu reflecta situatia de fapt reala, invocata de subsemnatul prin plangere. Faptelor aratate li s-a dat o interpretare complet eronata, ceea ce a dus la o solutie de neincepere a urmaririi penale.

Persistand presupunerea legitima ca demersul meu in fata organului de control superior a fost analizat cu superficialitate, am sa revin si am sa reiterez in fata Onoratei Curti de Apel motivele pentru care consider ca solutia procurorului de caz este netemeinica si nelegala.

I . Procurorul de caz a facut o gresita aplicare a legii, retinand in mod cumulativ pentru aceasi infractiune (arestare nelegala si cercetare abuziva), cazurile care impiedica punerea in miscare a actiunii penale prevazute la lit. (a) si (d) ale art. 10 C.proc.pen.

Am aratat prin plangerea initiata la procurorul general, ca o asemenea abordare este inadmisibila (acesta fiind si optiunea jurisprudentei in materie) in conditiile in care cele doua cazuri care impiedica punerea in miscare a actiunii penale se exclud reciproc, cel de la lit. (a) presupunand inexistenta faptei in materialitatea sa, iar cazul de la lit. (d) presupunand existenta unei fapte dar careia ii lipseste unul din elementele constitutive ale infractiunii.

Este evident ca cele doua cazuri nu pot coexista impreuna, astfel ca solutia procurorului apare ca nelegala.

Dupa cum veti observa critica noastra pe aceste aspecte de drept nu a fost analizata nici macar de procurorul ierarhic superior (neexistand vreo referire in acest sens), ceea ce denota maniera formalista in care a fost solutionata plangerea noastra.

Daca temeiul de drept prin care s-a dispus neinceperea urmaririi penale pentru aceasta infractiune este cel putin nelamuritor, nici cu privire la analiza pe fond a motivelor invocate de subsemnatul, procurorul de caz nu a dat dovada ca ar fi inteles cu adevarat motivele care au stat la baza plangerii.

A apreciat ca infractiunea de arestare nelegala si cercetare abuziva nu exista sau nu prezinta toate elementele care o compun (nu stim sigur), analizand fapta doar din perspectiva tezei referitoare la arestarea nelegala. Din cuprinsul textului de lege de la art. 266 CP rezulta ca si componenta esentiala a infractiunii si **teza retinerii in mod nelegal.**

Ori tocmai la aceste aspecte infractionale s-a referit plangerea mea, insa, procurorul de caz nu a facut nicio referire la masura retinerii, ce a fost luata intr-un mod cu totul abuziv.

Am aratat ca in data de 19.11.2001, tatăl meu Urcan Corneliu Gheorghe a fost ridicat de acasă de doi ofițeri de poliție din cadrul Serviciului economic. Cu acea ocazie i s-a mai comunicat de către cei doi polițiști, ca din ordinul procurorului Ciprian Nastasiu a fost emisă ordonanță de reținere pentru 24 ore, urmând ca a doua zi să fie prezentat procurorului pentru audieri. De remarcat insa ca actul procedural prin care s-a dispus masura retinerii nu se regaseste in dosarul penal. De asemenea, lipsesc si actele care atesta audierea tatălui meu la acea data de către domnul procuror Nastasiu.

In data de 20.11.2001 a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de tatăl meu iar retinerea acestuia initiala s-a transformat intr-o arestare prelungita fara sa existe in acest sens vreun act procedural prin care sa se ia aceasta masura.

Abia in 03.06.2002 prin mandatul nr. 21 din 04.06.2002 al Parchetului d.p.l. Curtea de Apel Timisoara sa se dispuna arestarea preventiva a acestuia, masura prelungita succesiv pana la data de 28.07.2003.

Daca procurorul de caz a facut abstractie de masura retinerii, nefiind in masura sa se pronunte asupra existentei acestui elementului infractional, procurorul general a incercat sa justifice aceasta omisiune prin aceea ca masura retinerii nu a fost dovedita de subsemnatul. **Aceasta sustinere se intemeiaza in mod convenabil pe lipsa celor 7 volume de urmarire penala din dosarul penal 120/P/2002 al parchetului d.p.l. Curtea de Apel Timisoara in care a fost cercetat tatal meu.**

Insa si aceasta sustinere dovedeste indubitabil ca petitia subsemnatului a fost privita cu superficialitate, in conditiile in care aspectele invocate de mine reies din actele dosarului penal nr. 5563/1/2011 finalizat pe rolul ICCJ .

Existenta masurii retinerii luate fata de tatal meu la data de 19.11.2001 nu poate fi negata, sau acoperita, in conditiile in care insasi instanta de judecata, respectiv Tribunalul Timis, a dispus in mai multe cicluri procesuale (sentintele penale nr. 521/2003 si 474/15.06.2005) **deducerea perioadei retinerii incepand cu 19.01.2001.**

II. Si cu privire la savarsirea infractiunii de **supunere la rele tratamente**, procurorul de caz a dat dovada ca nu a inteles motivele plangerii, retinand o situatie de fapt diferita de cele invocate de subsemnatul.

A considerat ca se impune neinceperea urmaririi penale cu privire la aceasta infractiune, intrucat din actele dosarului a reiesit ca numitul Nastasiu Ciprian nu l-a supus in mod direct pe tatal meu la rele tratamente in cursul urmaririi penale.

Ori plangerea mea se referea la faptul ca procurorul de caz Nastasiu Ciprian a interzis si a obstructionat in mod repetat sa permita persoanelor de specialitate (medicul penitenciarului) sa intervina si sa acorde un tratament

adecvat tatalui meu, consecinta fiind o suferinta de durata care a condus in final la decesul parintelui meu.

Am aratat ca in vara anului 2002 dupa ce a facut o criza cardiaca, doctorul penitenciarului a dispus internarea de urgenta la Spitalul Județean din Timișoara, dar, dupa doar 4 ore petrecute la spital sub perfuzii a fost din nou încătușat la cererea procurorului Nastasiu Ciprian și dus cu ambulanța penitenciarului, pe o căldură de 40 grade, direct la Spitalul Penitenciar Jilava, unde a fost ținut timp de 2 luni.

În perioada în care a fost reținut și arestat, tatăl meu a avut parte de un tratament inuman în sensul că procurorul Nastasiu Ciprian nu a permis doctorului să-l ducă la spital, deși starea precară a sănătății lui impunea acest lucru. Dovadă stau actele medicale. Mai mult, când a fost internat la Spitalul de Cardiologie din Timișoara, procurorul a cerut externarea lui și tratarea în arest.

Procurorul a staruit în menținerea stării de arest în ciuda raportului medico legal nr. 1622 din 14.06.2002, emis de Institutul de Medicina Legală Timișoara în care se precizează că numitul Urcan Corneliu Gheorghe prezintă mai multe afecțiuni cardiovasculare, recomandându-se internarea sub paza în Clinica de boli Cardiovasculare.

Toate aceste sustineri puteau fi verificate cu un minim de probatoriu (audierea medicului penitenciarului din acea perioada), care însă nu a fost administrat în cauza.

III. Cu referire la săvârșirea infracțiunii de **repreziune nedreaptă**, procurorul de caz a dat o motivare abstractă care să conducă la inexistența infracțiunii, limitându-se la a invoca o legalitate prezumtivă în cazul instrumentării, acuzării și trimiterii în judecată a tatălui meu.

Procurorul nu s-a raportat la toate probele existente în dosarul de achitare, din care reiese fără niciun dubiu că numitul Nastasiu Ciprian, procuror de caz la acea vreme, a dat o interpretare personală probelor, menită să ducă pe de o parte la condamnarea tatălui meu și pe de alta parte la favorizarea denunțatorului Zaharia Constantin.

S-a făcut o conexiune cel puțin stranie, afirmându-se că doar pentru unele fapte reținute în sarcina tatălui meu s-a dispus o soluție de achitare, pentru celelalte intervenind prescripția. S-e vehiculează ipoteza că fără intervenirea prescripției, s-ar fi ajuns la prezumtivă condamnare pentru acestea.

Imbrățișând această idee, parchetul face o confuzie majoră, lăsând practic fără suport institutia prezumției de nevinovăție, care guvernează cu caracter de principiu asupra dreptului național.

Prescripția este o cauză care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale, cu consecința împiedicării continuării procesului penal, astfel că institutiile penale nu mai pot fi valorificate în vederea stabilirii existenței sau inexistenței unei infracțiuni. Intervenirea prescripției într-un anumit moment procesual, **însă înainte de condamnarea definitivă**, nu echivalează cu o dovedită stare de vinovăție, pentru care nu mai operează tragerea la răspundere penală.

IV. Si cu privire la infractiunea de abuz in serviciu in forma calificata, procurorul a dat dovada de o analiza superficiala care a condus la o solutie de netrimitere in judecata, fara a se administra un minim de probatoriu.

Asa cum am aratat si subliniat, existenta infractiunii reiese din multele incalcarile ale normelor legale, care au stat la baza activitatii procurorului Nastasiu Ciprian in instrumentarea dosarului penal ce l-a avut in prim plan pe tatal meu.

In masura in care solutia imbratisata de procurorul de caz prezinta legitime semne de intrebare ca ar fi o reflectie a actelor din dosar, va solicitam respectuos sa va aplecati atentia asupra materialului probator aflat la dosarul cauzei, sa constati ca faptele au fost comise de faptuitor in maniera expusa si sa admiteti plangerea asa cum a fost formulata.

Pentru aceste motive apreciem ca cercetarea penala este incompleta, iar solutia este intemeiata pe o apreciere eronata a elementelor de fapt existente precum si pe o interpretare gresita a legii.

27.07.2012

URCAN CORNELIU TINEL